

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

7. De Agonia & Sudore sanguinea.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

lixius prosequendam. En quomodo vnigenitus Filius Dei omni omnino destituitur solatio à Patre non exauditur: à discipulis, etiã carissimis: somno grauatis, deseritur: tot insuper angoribus obruitur, vt meritò exclamare posset: *Aedificauit in gyro meo, circumdedit me felle & labore Sed & cum clamauero & rogauero, exclusit orationem meam. Et suspirii, qui simul contristaretur, & non fuit: & qui consolaretur, & non inueni.* Cur, quomodo, id tulerit, hic expendendum. Compassio, patientia in desolatione.

De agoniâ & sudore Sanguineo.

VII.

Luc. 22.

I. **T**ertium oranti Christo Domino apparuit Angelus de cælo à Patre missus, confortans eum, proponendo illi passionis necessitatem, & secururam inde Patris, ipsius, Electorumque gloriam, similesque alias rationes, ipsi iam ante multò perspectissimas. O quanta dignatio Filij altissimi, tam demissè solatium ab Angelo, pro conditione humana admittentis! minorari se paulò minus ab Angelis non indignè ferentis! idque vt perspicue

O 4

osten-

ostenderet se verum esse hominem, solatio indigentem, veros se perpeti angores, & cruciatus contra quosdam hæreticos id perfidè negaturos: vt doceret nos, non dedignari etiã ab inferioribus sabinde dirigi, & animari: Vt declararet, quanti aestimandum sit quoduis lumen & solatium, quantumvis minimum videatur, diuinitus nobis communicatum, & quã certò perseuerantibus in oratione à Deo sperandum sit solatium & auxilium. Compassio, gratitudo, humilitas, & perseuerantia in oratione.

II. Factus in agoniã, prolixiusque orans, eò doloris & angoris redigi se passus est, vt sanguineus sudor ex omnibus eius venis, vbertim proruperit: *Et factus est sudor eius sicut gutta sanguinis decurrentis in terram:* idq; ob internum conflictum acerrimum vehementissimorum affectuum, timoris & mœroris, quos firma apprehensione mortis, tormentorum, opprobriorum, aliorumq; malorum sibi, suisque Electis imminentium spontè inteedebat; cum ignitissimis affectibus amoris, & zeli gloriæ Patris, & salutis humani generis, quos similiter viuã intuitione immutabilis decreti aeterni Patris,

Patris, eiusdemque immensæ gloriæ,
& tam inestimabilis, æternæque tot
Electorum saluationis, & glorifica-
tionis, ex passione sua consecutura
vehementius accendebat. Et quidem
hos intensissimos agonizæ dolores
spontè suscepit Filius Dei, in se bea-
tissimus, ob has causas: 1. Ut testaretur,
se, ceu verum hominem, verè
mortem & cruciatus horrere, & cum
timorem & tristitiam cohibere posset,
velle nihilominus eiusmodi internum
tolerare conflictum, ad nos instruendos,
ut discamus tentationibus & pas-
sionibus nostris, vsque ad sanguinem
fortiter resistere; ingruentes difficul-
tates in via perfectionis præmeditari,
animumque ad eas superandas obfir-
mare, ne præsentibus incautos nos ob-
ruant. 2. Ut excessum liberalissimi sui
erga nos amoris declararet, per viam
apprehensionem omnium, quæ erat
passurus, ex toto corpore cum ingenti
dolore, instar myrrhæ primæ & pro-
batissimæ, exprimendo sanguinem,
priusquam à tortoribus, flagris, spinis,
clavis violenter extraheretur, atque
sic omnes dolores, & cruciatus sibi ab
inimicis & carnificibus inferendos,
spontè simul prælibando, non secus,

ac si iam simul omnes experiretur. 3.
 Vt gravitatem peccatorum nostro-
 rum, & diuinarum offensarum nobis
 ob oculos poneret, non tantum lacry-
 mis sed & sanguineo sudore, & tam
 ineffabili doloris sensu eas in se expi-
 ando; vt, quam intenso dolore nobis
 expiandæ sint, exemplo suo doceret,
 gratiamque ad id copiosam impetra-
 ret. 4. Vt intimum compassionis sen-
 sum erga sanctos Martyres, aliosque
 Electos varijs tormentis & afflictioni-
 bus exercendos ostenderet, quorum
 omnium dolores in se suscipere & ex-
 periri volebat. O quàm affectuosè tam
 amabili Saluatori tuo compati, quam
 serió peccata detestari; quàm ardentè
 redamare sic te amantem, & imitari
 meritò deberes? Compassio, compun-
 ctio, gratitudo, amor, resignatio, vi-
 ctoria sui in arduis.

III. Tertium surgit ab oratione ala-
 cer & paratus ad ebibendum amarissi-
 mum calicem passionis: discipulos præ-
 tristitia iterum dormientes instar in-
 dulgentissimi Patris aliquantisper si-
 nit quiescere: *Dormite iam & requiescite:*
 Et paulò post excitat. *Sufficit. Surgite,*
eamus hinc, ecce appropinquat, qui me tra-
det. O quanta illius bonitas, qui vt no-
 bis,

bis requiem indulgeat, sibi curas & angores reservat! quanta pro nobis patiendi auiditas! quanta eius, quod in oratione concluderat, exsequendi alacritas! Amor, ardor patiendi, & proposita in praxin redigendi.

Dominica III. Quadragesimæ. 3. Hebdom.

De demonio muto. Luc. II.

Matth. 12.

Quadragesimæ.
I.

I. **C**Hristus Dæmonium ex muto & cæco eijcit, calumniantibus id Pharisæis, at turbis admirantibus. Quanta miseria, non solum quoad corpus, sed etiã quoad animam, potestati diaboli sic in hominem sæuentis subiacere? Quam detestanda invidia, quæ, instar aranæ dulcedinem floris in venenum vertentis, ex bono semper elicit malum? quam amanda candida simplicitas, quæ omnia in meliorem partem interpretas, ex malo etiã elicit bonũ! Quanta gratia spiritaliter à diabolica Tyrãide liberari, quantò maior præservari, quã impertiri.

O 6 Chri-